

ДАРОВЕ ТЪ

Дарове съмъ натъкала —
двесте лакти съсъ кинари,
триста лакти чисто бѣло:
пѣстри кърпи за сватбари,
тънки ризи за роднини,
бохчалъци за най-близки.

На Димитровденъ замина
прѣко Дунавъ по печалби.
Рече веселъ — че не иска
да посърна тукъ отъ жалби:
за Петровденъ ще се върне,
да се срещнемъ живи-здрави,
сватба чутна да направимъ.

Боже, какъ да не посърна,
какъ на вейка да не стана? —
Цѣла зима пѣхъ на стана,
пѣ съсъ мене и кросното,
съ пѣсни дотъкахъ платното, —
а днесъ плача и го бѣля.
То се чисти и бѣлѣе,
азъ жълтъя и чернѣя:
ей Петровденъ до недѣля, —
ни вестъ праща, нито иде.

И безъ него ще се мине.
Сватба чутна ще направя,
цѣло село да ме види . . .
А пѣкъ мама ще дарява:
тънки ризи на роднини,
пѣстри кърпи — на гробари . . .